

[Poul Møller.]

det vil heller ikke være mærkeligt, om loven i praksis viser sig at have svagheder, som kun kan forbedres ved en teknisk lov-revision. Min gruppe vil deltage fordomsfrit i en sådan revision, og vi ønsker ligeledes med finansministeren at forhandle spørgsmål om administrationen af visse af lovens bemyndigelser. Jeg tænker her bl. a. på, om der ved afgiftsfritagelse for driftsmidler bliver taget fornødent hensyn til den danske industris konkurrencemuligheder. Det har været en selvfølgelig indstilling hos alle os, der deltog i forhandlingerne i foråret, at hvad enten afgiften blev placeret i engros- eller detailledet, måtte den på ingen måde virke diskriminerende for dansk produktion i forhold til udlandet.

Det er vigtigt for omkostningsniveauet, at løn og avancer og priser holdes i ro. Dette gælder også grundpriserne. Vi har her oplevet en uhyggelig stigning, og vi har ret til at sige, at denne meget store prisstigning, der har fundet sted igennem de seneste år, med al ønskelig tydelighed viser, at regeringen har begået lige så mange fejl i sin grundprispolitik, som den har gjort det i sin udgiftspolitik, i sin rentepolitik og i sin valutapolitik. Med brask og bram gennemførte den for år tilbage en meget betydelig forhøjelse af grundstigningsskylden, og derefter indførte den en kapitalvindingsafgift, begge dele angiveligt med det formål at komme grundspekulationen til livs. Man tør sige, at det nærmest var at slukke ild med benzin. Priserne steg kun endnu mere, køberne blev endnu dårligere stillet, og boligerne blev endnu dyrere. Derfor er det mit partis opfattelse, at man angriber problemet ustandselig fra den gale ende. Man ser sig blind på de store fortjenester og gør derfor alle mulige og umulige forsøg på at få dem inddraget i stedet for at have hele opmærksomheden henledt på årsagen til de store fortjenester. Årsagen hertil er misforholdet mellem udbud og efterspørgsel. Det er forholdet mellem udbud og efterspørgsel, der er afgørende, og så længe man ikke vil gøre et alvorligt forsøg på at få dette rettet op, gør man kun ondt værre ved alt det, man hidtil har fundet på, som i en mangelsituation altid bliver væltet over på køberne.

Desværre giver åbningstalen ikke et klart

udtryk for, at regeringen også på dette område har taget ved lære og reviderer sin hidtidige politik. Udbuddet af grunde må øges ganske betydeligt ved en gennemgribende ændring af byggereguleringszonerne. De offentlige jordarealer, der er ubenyttet, og som er placeret i de områder, hvor byudviklingen presser på, må udbydes til salg. Det samme gælder vore offentlige jordarealer, og med offentlige jordarealer mener jeg også de sociale selskabers arealer. Disse må enten anvendes til boligformål, eller også må de sociale selskaber overlade dem til andre, der anvender dem til boligformål. Man kan ikke varigt beslaglægge byggegrunde i det stramme marked, vi har her omkring hovedstadsområdet. Der må i forbindelse med en gennemført landsplanlægning finde en byspredning sted. Det offentlige må også her gå i spidsen, således at nye institutioner placeres uden for hovedstadsområdet og gamle institutioner, der ønsker nyt byggeri, flyttes ud. Ved en gennemført byspredning og ved, at staten går i spidsen med at bryde sammenhobningen af institutioner i hovedstadsområdet, må vi lede udviklingen ind i andre baner.

Det kan ikke være rimeligt, at omkring halvdelen af landets befolkning efterhånden bunkes sammen i Københavnseggen, medens andre dele af landet affolkes. Vi har set, hvordan alle problemer, selv de mest enkle, bliver uhyre komplicerede ved denne befolkningspolitiske sammenhobning, som de socialdemokratiske regeringer har haft en stor svaghed for. Vi ved, at offentlige institutioner drager mange mindre virksomheder med sig, ligesom de optager plads i de kostbare og overbefolkede egne.

Efter vor opfattelse er det altså afgørende at finde frem til balance imellem udbud og efterspørgsel, og efterspørgslen kan også begrænses ved en mere hensigtsmæssig udnyttelse af den gamle boligmasse.

Vi mener derudover, at tidspunktet er inde til en fordomsfri drøftelse af hele det bundt af ejendomsskatte love, der i dag belaster boligbyggeriet. Ved forsommerens forlig er man nået langt med afviklingen af skat på landbrugsjord, i hvert fald til stat og amt. Tilbage står beskatningen af boligområderne. Vi har her grundskyld til stat, kommune og amt. Vi har bygningskyld til kommune, stat og amt — ganske vist delvis